

**A MULTILATERÁLIS ADÓEGYEZMÉNY ÉS A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS
UKRAJNA KÖZÖTT A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRŐL ÉS AZ
ADÓZTATÁS KIJÁTSZÁSÁNAK MEGAKADÁLYOZÁSÁRÓL A JÖVEDELEM- ÉS
VAGYONADÓK TERÜLETÉN KIJEVBEN, 1995. MÁJUS 19-ÉN ALÁÍRT
EGYEZMÉNY EGYBESZERKESZTETT SZÖVEGE**

Általános nyilatkozat az Egybeszerkesztett szöveget tartalmazó dokumentumhoz

Ezen dokumentum tartalmazza a Magyar Köztársaság és Ukrajna között a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és vagyonadók területén Kijevben, 1995. május 19-én aláírt Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) alkalmazásához a Magyarország által 2017. június 7-én és Ukrajna által 2018. július 23-án aláírt, az adóalap-erőzítő és nyereségátcsoportosítás megelőzése érdekében hozott, adóegyezményekhez kapcsolódó intézkedések végrehajtásáról szóló Multilaterális Egyezménnyel (a továbbiakban: MLI) módosított, egybeszerkesztett szövegét.

A jelen dokumentum a Magyarország által a letéteményeshez 2021. március 25-én benyújtott MLI álláspont és az Ukrajna által a letéteményeshez 2019. augusztus 8-án benyújtott MLI álláspont alapján készült. Ezen álláspontok az MLI-ban meghatározottak szerint módosíthatóak. Bármely MLI állásponttal kapcsolatos módosítás hatással lehet az MLI-nak az Egyezményre gyakorolt hatására.

Az Egyezmény és az MLI hiteles jogi szövege elsőbbséget élvez ezen egybeszerkesztett szöveggel szemben, és azok továbbra is alkalmazandóak.

Az MLI azon rendelkezései, amelyek az Egyezmény rendelkezései tekintetében alkalmazandóak, szövegdobozban lettek elhelyezve az Egyezmény megfelelő rendelkezéseivel összefüggésben. Az MLI rendelkezéseit tartalmazó szövegdobozok általánosságban az OECD Modellegyezmény rendelkezései sorrendjének megfelelően kerültek beillesztésre.

Az MLI rendelkezéseinek szövege az MLI terminológiájának az Egyezmény terminológiájához történő igazítása érdekében kerültek módosításra, (mint „Érintett Adómegállapodás” és „Egyezmény”, „Szerződő Joghatóságok” és „Szerződő Államok”), megkönnyítve az MLI rendelkezéseinek érthetőségét. A terminológiai változtatásoknak célja a dokumentum olvashatóságának javítása, és nem célja az MLI rendelkezéseinek tartalmi módosítása. Hasonlóképpen módosításra kerültek egyes MLI rendelkezések, amelyek az Egyezmény már meglévő rendelkezéseit érintik. Ezen rendelkezések az olvashatóság megkönnyítése érdekében az Egyezményben már alkalmazott jogi nyelvhatalmazáshoz igazodnak.

Az Egyezményre vagy az Egyezmény rendelkezéseire történő hivatkozásokat minden esetben az MLI rendelkezéseivel módosított Egyezményre való hivatkozásnak kell tekinteni, amennyiben az MLI e rendelkezései hatályba léptek.

Hivatkozások

A két ország letéteményeshez benyújtott MLI álláspontja megtalálható a letéteményes (OECD) honlapján (<http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf>). A két állam álláspontját a ratifikációt követően nyújtotta be a letéteményeshez, amelyre Magyarország részéről 2021. március 25. napján került sor, míg Ukrajna részéről 2019 augusztus 8. napján került sor.

Az MLI-rendelkezések hatályba lépése

Az MLI jelen Egyezményre alkalmazandó rendelkezései nem az Egyezmény eredeti rendelkezéseivel azonos időpontban lépnek hatályba. Az egyes MLI rendelkezések hatálybalépésének időpontja eltérő lehet attól függően, hogy az milyen adónemet érint (forrásadók vagy más kivetett adók), illetve attól, hogy Magyarország és Ukrajna hogyan rendelkezett arról MLI álláspontjában.

A ratifikációs, elfogadásról vagy jóváhagyásról szóló okmány letétbe helyezésének időpontja: Magyarország esetében 2021. március 25. napja, Ukrajna esetében pedig 2019. augusztus 8. napja.

Az MLI hatálybalépésének dátuma: Magyarország esetében 2021. július 1. napja, Ukrajna esetében pedig 2019. december 1. napja.

Ez a dokumentum konkrét információkat tartalmaz arról, hogy az MLI egyes rendelkezései az Egyezmény tekintetében mely időpontban, illetve időpontot követően válnak alkalmazhatóvá.

Jelen dokumentum eltérő rendelkezése hiányában az MLI rendelkezései az Egyezmény tekintetében alkalmazandók:

- i. a külföldi illetőségű személyeknek kifizetett vagy jóváírt összegekre vonatkozóan levont forrásadók tekintetében, amennyiben az ilyen adók kivetését előidéző esemény 2022. január első napján vagy azt követően történik;
- ii. minden egyéb adó tekintetében, 2022. január első napján vagy azt követően kezdődő adózási időszakra vonatkozóan levont adókra.

EGYEZMÉNY A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG ÉS UKRAJNA KÖZÖTT A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRŐL ÉS AZ ADÓZTATÁS KIJÁTSZÁSÁNAK MEGAKADÁLYOZÁSÁRÓL A JÖVEDELEM- ÉS VAGYONADÓK TERÜLETÉN

A Magyar Köztársaság és Ukrajna,

[**HELYETTESÍTVE az MLI 6. cikk 1 bekezdése által**] [attól az óhajtól vezetve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról a jövedelem- és vagyonadók területén,] és hogy kapcsolataikat továbbfejlesszék és elősegítsék,

Az alábbi, az MLI 6. cikk 1. bekezdése helyettesíti az Egyezménynek a kettős adóztatás elkerülésének szándékára utaló preambulumszövegét:

AZ MLI 6. CIKKE – A JELEN EGYEZMÉNY HATÁLYA ALÁ TARTOZÓ ADÓEGYEZMÉNY RENDELTETÉSE

Arra törekedve, hogy egyezményt kössenek a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről anélkül, hogy lehetőséget teremtenek az adókijátszáson, illetve adóelkerülésen keresztüli adómentességre, illetve csökkentett mértékű adózásra (ideértve azokat az adóegyezmények kedvezményeivel visszaélésre hivatott konstrukciókat, amelyek célja, hogy harmadik államokban belföldi illetőségű személyek közvetetten részesüljenek a jelen egyezmény nyújtotta kedvezményekből).

és hogy kapcsolataikat továbbfejlesszék és elősegítsék,

megállapodtak a következőkben:

1. Cikk

Személyi hatály

Az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik vagy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségűek.

2. Cikk

Az Egyezmény hatálya alá tartozó adók

1. Az Egyezmény azokra a jövedelem- és vagyonadókra terjed ki, amelyeket az egyik Szerződő Állam, politikai egységei vagy helyi hatóságai vetnek ki, a beszedés módjára való tekintet nélkül.

2. Jövedelem- és vagyonadóknak tekintendők mindazok az adók, amelyeket a teljes jövedelem, a teljes vagyon, illetve a jövedelem vagy a vagyon részei után vetnek ki, beleértve az ingó vagy az ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség utáni adókat.

3. Azok a jelenleg létező adók, amelyekre az Egyezmény kiterjed, különösen a következők:

a) Ukrajnában:

(i) a társasági nyereségadó,

(ii) a személyi jövedelemadó

(a továbbiakban: ukrán adó);

b) a Magyar Köztársaságban:

(i) a magánszemélyek jövedelemadója,

(ii) a társasági adó,

(iii) a földadó,

(iv) az építményadó

(a továbbiakban: magyar adó).

4. Az Egyezmény kiterjed minden olyan azonos vagy lényegét tekintve hasonló adóra is, amelyet az Egyezmény aláírása után a hatályban lévő adók mellett vagy azok helyett vezetnek be. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról.

3. Cikk

Általános meghatározások

1. Az Egyezmény alkalmazásában, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

a) az „Ukrajna” kifejezés, földrajzi értelemben használva, Ukrajna területét, annak kontinentális talapzatát és kizárólagos (tengeri) gazdasági övezetét jelenti, amely magában foglalja Ukrajna parti vizein kívüli minden olyan területet, amely a nemzetközi joggal összhangban olyan területnek minősül vagy ezután minősülhet, amelyen belül a tengerfenék és az altalaj, valamint ezek természeti erőforrásai tekintetében Ukrajna jogokat gyakorolhat;

b) a „Magyarország” kifejezés, földrajzi értelemben használva, a Magyar Köztársaság területét jelenti;

c) az „állampolgár” kifejezés a következőket jelenti:

(i) minden olyan magánszemélyt, aki a Szerződő Állam állampolgárságával rendelkezik,

(ii) minden olyan jogi személyt, társulást vagy egyesülést, amely ezt a jogállását a Szerződő Államban hatályban lévő jogszabályokból nyeri;

d) az „egyik Szerződő Állam” és „a másik Szerződő Állam” kifejezés Ukrainát vagy Magyarországot jelenti a szövegösszefüggésnek megfelelően;

e) a „személy” kifejezés magában foglalja a magánszemélyt, a társaságot és minden más személyi egyesülést;

f) a „társaság” kifejezés jogi személyeket vagy egyéb olyan jogalanyokat jelent, amelyek az adóztatás szempontjából jogi személynek tekintendők;

g) az „egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezések az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy vállalkozását, illetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy vállalkozását jelentik;

h) a „nemzetközi forgalom” kifejezés az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által üzemeltetett hajót, légi járművet vagy közúti szállító járművet jelent, kivéve, ha a hajó, légi jármű vagy a közúti szállító jármű kizárólag a másik Szerződő Államban lévő helyek között közlekedik;

i) az „illetékes hatóság” kifejezés a következőket jelenti:

(i) Ukrajna esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét,

(ii) Magyarország esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét.

2. Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által történő alkalmazásánál az Egyezményben meghatározás nélkül szereplő kifejezéseknek - amennyiben a szövegösszefüggés mást nem kíván - olyan jelentésük van, mint amit ennek az Államnak a jogszabályaiban jelentenek azokra az adókra vonatkozóan, amelyekre az Egyezmény alkalmazást nyer.

4. Cikk

Belföldi illetőségű személy

1. Az Egyezmény alkalmazásában az „egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint ott lakóhelye, tartózkodási helye, üzletvezetési helye, székhelye, vagy bármilyen más hasonló ismérv alapján adóköteles. Ez a kifejezés azonban nem foglalja magában azokat a személyeket, akik ebben az Államban kizárólag az ebben az Államban lévő forrásokból származó jövedelem alapján adókötelesek.

2. Amennyiben egy magánszemély a jelen cikk 1. bekezdésének rendelkezései értelmében mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, helyzetét az alábbiak szerint kell meghatározni:

a) abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; amennyiben mindkét Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amellyel személyi és gazdasági kapcsolatai szorosabbak (a létérdekek központja);

b) amennyiben nem határozható meg, hogy melyik Államban van létérdekeinek a központja, vagy ha egyik Államban sem rendelkezik állandó lakóhellyel, abban az Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

c) amennyiben mindkét Szerződő Államban van szokásos tartózkodási helye, vagy egyikben sincs, abban a Szerződő Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelynek állampolgára;

d) amennyiben mindkét Szerződő Állam állampolgára, vagy egyiké sem, a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

3. Amennyiben a jelen cikk 1. bekezdésének rendelkezései értelmében valamely nem természetes személy mindkét Szerződő Államban belföldi illetőségű, abban a Szerződő Államban tekintendő belföldi illetőségűnek, amelyben tényleges üzletvezetésének helye van.

5. Cikk

Telephely

1. Az Egyezmény alkalmazásában a „telephely” kifejezés olyan állandó üzleti helyet jelent, amelyen keresztül a vállalkozás üzleti tevékenységét részben vagy egészben kifejti.

2. A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

a) az üzletvezetés helyét,

b) a fiókot,

c) az irodát,

d) a gyárat,

e) a műhelyt,

f) a természeti kincsek feltárására szolgáló berendezést vagy építményt,

g) a bányát, az olaj- és a földgázkutat, a kőfejtőt és a természeti kincsek kiaknázására szolgáló bármely más telepet,

h) értékesítési területnek használt raktárat vagy egyéb építményt.

3. Az építési terület vagy az építkezés, a szerelési vagy berendezési munkálatok csak akkor képeznek telephelyet, ha a munka 12 hónapnál tovább tart.

4. E cikk előző rendelkezéseire tekintet nélkül nem tekintendők „telephelynek”:

a) az olyan berendezések, amelyeket kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározására, kiállítására vagy leszállítására használnak;

b) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag raktározás, kiállítás vagy leszállítás céljából tartanak;

c) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag abból a célból tartanak, hogy azt egy másik vállalkozás feldolgozza;

d) az olyan állandó üzleti hely, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére javakat és árukat vásároljanak, vagy információt szerezzenek;

e) az olyan állandó üzleti hely, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére bármilyen más előkészítő vagy kiegészítő jellegű tevékenységet folytassanak;

f) az olyan állandó üzleti hely, amelyet kizárólag az a)-e) pontokban említett tevékenységek valamilyen kombinációjára tartanak fenn, feltéve, hogy az állandó üzleti helynek az ilyen tevékenységek kombinációjából adódó teljes tevékenysége előkészítő vagy kiegészítő jellegű.

5. Tekintet nélkül az 1-2. bekezdések rendelkezéseire, ha egy személy - kivéve a független képviselőt, akire a 6. bekezdés rendelkezései alkalmazandók - egy vállalkozás érdekében tevékenykedik, és felhatalmazása van, amellyel rendszeresen él, arra, hogy a vállalkozás nevében az egyik Szerződő Államban szerződéseket kössön, akkor ez a vállalkozás olyan vállalkozásnak tekintendő, amelynek telephelye van ebben az Államban minden olyan tevékenység tekintetében, amelyeket ez a személy a vállalkozás érdekében végez, kivéve, ha az ilyen személy tevékenysége azokra a 4. bekezdésben említett tevékenységekre korlátozódik, amelyek, ha azokat egy állandó üzleti helyen keresztül fejtenék ki, nem tennék ezt az állandó üzleti helyet telephellyé azon bekezdés rendelkezései értelmében.

6. Egy vállalkozás nem tekintendő telephellyel bírónak az egyik Szerződő Államban csupán azért, mert tevékenységét ebben az Államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejti ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

7. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság olyan társaságot ellenőriz, vagy olyan társaság ellenőrzése alatt áll, amely a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű, vagy üzleti tevékenységet fejt ki ebben a másik Államban (akár telephely útján, akár más módon), önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. Cikk

Ingatlan vagyomból származó jövedelem

1. Az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyomból (beleértve a mezőgazdaságból és az erdőgazdálkodásból származó jövedelmet) élvez, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Az „ingatlan vagyom” kifejezésnek olyan jelentése van, mint amit annak a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint jelent, amelyekben a szóban forgó vagyom fekszik. Ez a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyom tartozékának minősülő vagyont, a mezőgazdasági és erdőszeti üzemekben használatos berendezéseket és az állatállományt, valamint az olyan jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerne alkalmazást, az ingatlan vagyom hasznélvezeti jogát, valamint az ásványlelőhelyek, források és más természeti erőforrások kitermelésének vagy kitermelési jogának ellenértékéért járó változó vagy állandó térítésekhez való jogot. Hajók, légi járművek és közúti szállító járművek nem tekintendők ingatlan vagyomnak.

3. A jelen cikk 1. bekezdésének rendelkezései kiterjednek az ingatlan vagyom közvetlen használatából, bérbeadásából vagy bármilyen más felhasználási formájából származó jövedelemre.

4. A jelen cikk 1. és 3. bekezdésének rendelkezései kiterjednek a vállalkozás ingatlan vagyomból származó jövedelemre, valamint a szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló ingatlan vagyomból származó jövedelemre is.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben a Szerződő Államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás a tevékenységét a másik Szerződő Államban ott lévő telephelye útján fejti ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejti ki tevékenységét, a vállalkozás nyeresége a másik Államban adóztatható, de csak olyan mértékben, amilyen mértékben a nyereség ennek a telephelynek tudható be.

2. A jelen cikk 3. bekezdése rendelkezéseinek fenntartásával, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása üzleti tevékenységet fejt ki a másik Szerződő Államban ott lévő telephelye útján, akkor mindkét Szerződő Államban olyan nyereséget kell ennek a telephelynek betudni, amelyet akkor érhetne el, ha teljesen önálló és elkülönült vállalkozásként azonos vagy hasonló tevékenységet végezne azonos vagy hasonló körülmények között, önálló üzleti kapcsolatot fenntartva azzal a vállalkozással, amelynek telephelye.

3. A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók a telephely miatt felmerült költségek, beleértve az így felmerült üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, függetlenül attól, hogy abban az Államban merültek-e fel, ahol a telephely található, vagy máshol. Ugyanakkor nem vonhatók le azok az összegek - amennyiben vannak ilyenek - amelyeket a telephely (nem a tényleges költségek megtérítéseként) fizet ki a vállalkozás, vagy annak bármely irodája részére jogdíjak, díjak vagy más hasonló kifizetések formájában szabadalmak vagy egyéb jogok használatának ellenében, vagy jutalék formájában különleges szolgáltatások nyújtásáért vagy, a pénzügyi vállalkozások kivételével, a vállalkozás által a telephelynek nyújtott kölcsön kamataként. Hasonlóképpen nem számítandók be a telephely nyereségének megállapításánál azok az összegek, amelyeket a telephely számít fel (nem a tényleges költségek megtérítéseként) a vállalkozás központi irodája vagy bármely más irodája felé jogdíjak, díjak vagy más hasonló kifizetések formájában szabadalmak vagy egyéb jogok használatának ellenében, vagy jutalék formájában különleges szolgáltatások nyújtásáért vagy irányításáért, vagy a pénzügyi vállalkozások kivételével, a vállalkozás központi irodája vagy bármely más irodája részére nyújtott kölcsön kamataként.

4. Amennyiben az egyik Szerződő Állam jogszabályainak megfelelő szokásos meghatározás szerint a telephelynek betudható nyereséget a vállalkozás teljes nyereségének a különböző részek közötti arányos megosztása alapján szokták megállapítani, úgy a jelen cikk 2. bekezdése nem zárja ki, hogy ez a Szerződő Állam az adóztatandó nyereséget a szokásos arányos megosztás módszerével állapítsa meg; az alkalmazott arányos megosztási módszernek azonban olyannak kell lennie, hogy az eredmény összhangban legyen az e cikkben foglalt elvekkel.

5. Nem tudható be nyereség a telephelynek csupán azért, mert a telephely javakat vagy árukat vásárol a vállalkozásnak.

6. Az előző bekezdések alkalmazásában a telephelynek betudható nyereséget évről évre azonos módon kell megállapítani, hacsak elégséges és alapos ok nincs az ellenkezőjére.

7. Amennyiben a nyereség olyan jövedelem- vagy nyereségtételeket tartalmaz, amelyekkel az Egyezmény más cikkei külön foglalkoznak, e cikk rendelkezései nem érintik azoknak a cikkeknél a rendelkezéseit.

8. Cikk

Nemzetközi szállítás

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által hajók, légi járművek vagy közúti szállító járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből származó nyereség csak ebben az Államban adóztatható.

2. A jelen Cikk alkalmazásában hajók, légi járművek vagy közúti szállító járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetéséből származó nyereség magában foglalja

a) a hajók, légi járművek vagy közúti szállító járművek bérbeadásából származó jövedelmet, és

b) áruk és javak szállítására használt konténerek használatából, fenntartásából vagy bérbeadásából származó nyereséget (ideértve a konténerek szállítására szolgáló járművet és a szükséges felszerelést), feltéve, hogy az ilyen használatot, tartást vagy bérbeadást, az esettől függően, alkalmilag az egyik Szerződő Állam vállalkozása végzi, amely részt vesz hajók, légi járművek vagy közúti szállító járművek nemzetközi forgalomban történő üzemeltetésében.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételből származó nyereségre is.

9. Cikk

Kapcsolt vállalkozások

1. Amennyiben

a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának vezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek,

és bármelyik esetben a két vállalkozás egymás közötti kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataikra tekintettel olyan feltételekben állapodik meg, vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azokról, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyike e feltételek nélkül elért

volna, de e feltételek miatt nem ért el, beszámítható ennek a vállalkozásnak a nyereségébe, és megfelelően megadóztatható.

2. Ha az egyik Szerződő Állam ezen Állam valamely vállalkozásának a nyereségéhez olyan nyereséget számít hozzá - és adóztat meg ennek megfelelően -, amelyet a másik Szerződő Állam vállalkozásánál megadóztattak ebben a másik Államban, és az így hozzászámított nyereség olyan nyereség, amelyet az elsőként említett Állam vállalkozása elért volna, ha a két vállalkozás olyan feltételekben állapodott volna meg, mint amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy ennek a másik Államnak megfelelően ki kell igazítania az ilyen nyereségre ott kivetett adó összegét. Az ilyen kiigazítás megállapításánál kellően figyelembe kell venni az Egyezmény egyéb rendelkezéseit, és a Szerződő Államok illetékes hatóságai, szükség esetén, tanácskozni fognak egymással.

10. Cikk

Osztalék

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizet, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Ugyanakkor ez az osztalék abban a Szerződő Államban és annak a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint is adóztatható, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, ha azonban a kedvezményezett az osztalék haszonhúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg:

a) az osztalék bruttó összegének 5%-át, ha az osztalékot fizető társaság tőkéjének legalább 25%-a a haszonhúzó közvetlen tulajdonában van;

b) az osztalék bruttó összegének 15%-át minden más esetben.

E bekezdés rendelkezései nem érintik a társaság adóztatását arra a nyereségre vonatkozóan, amelyből az osztalékot fizetik.

3. E cikk alkalmazásában az „osztalék” kifejezés részvényekből vagy egyéb jogokból - kivéve a követeléseket - származó jövedelmet jelent, és magában foglal minden részvényből származó jövedelemmel hasonlatos jövedelmet vagy felosztást annak a Szerződő Államnak az adójoga szerint, amelyben az osztalékot vagy jövedelmet fizető vagy felosztást végző társaság belföldi illetőségű.

4. Az 1-2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztalék egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság belföldi illetőségű, egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, vagy ebben a másik Államban lévő állandó bázisa segítségével szabad foglalkozást űz, és az érdekeltség, amelynek alapján az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

5. Ha az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, ez a másik Állam nem adóztathatja meg a társaság által kifizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik Államban belföldi illetőségű személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amelynek alapján az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a másik Államban lévő telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem terhelheti a társaság fel nem osztott nyereségére megállapított adóval, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik Államban keletkező nyereségből vagy jövedelemből áll.

11. Cikk

Kamat

1. A kamat, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, csak ebben a másik Államban adóztatható.

2. Ugyanakkor ez a kamat abban a Szerződő Államban és annak a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint is adóztatható, amelyben keletkezik, ha azonban a kedvezményezett a kamat haszonhúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg a kamat bruttó összegének 10%-át. A Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik e korlátozás alkalmazási módját.

3. E cikk alkalmazásában a „kamat” kifejezés mindenfajta követelésből származó jövedelmet jelent, akár van jelzáloggal biztosítva, akár nem, és akár ad jogot az adós nyereségéből való részesedésre, akár nem, és magában

foglalja különösen az állami értékpapírokból származó jövedelmet, a kötvényekből és az adósságlevelekből származó jövedelmet, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és díjakat.

4. Az 1-2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója a másik Szerződő Államban, amelyben a kamat keletkezik egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet folytat, vagy ott lévő állandó bázisa segítségével szabad foglalkozást űz ebben a másik Államban, és a követelés, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

5. A kamat akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha a kifizető maga ez az Állam, annak politikai egysége, helyi hatósága vagy abban az Államban belföldi illetőségű személy. Ugyanakkor ha a kamatot fizető személy, akár belföldi illetőségű az egyik Szerződő Államban, akár nem, telephellyel vagy állandó bázissal rendelkezik az egyik Szerződő Államban, és a tartozás, amely után a kamatot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik, az ilyen kamat abból az Államból származónak tekintendő, amelyben a telephely vagy állandó bázis fekszik.

6. Ha a kamatot fizető és a kamat haszonhúzója közötti, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a kamat összege ahhoz a követeléshez viszonyítva, amely után kifizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető személy és a kamat haszonhúzója ilyen kapcsolatok hiányában megállapodtak volna, e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztatható marad, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

7. A jelen cikk 2. bekezdésének rendelkezései nem alkalmazhatók abban az esetben, ha a kamatfizetés alapját képező adósságkövetelés létrehozásában vagy átruházásában az érintett személy egyedüli vagy egyik fő célja az volt, hogy ezzel a jelen cikk előnyeit kihasználja.

8. Tekintet nélkül a jelen cikk 2. bekezdésének rendelkezéseire, az egyik Szerződő Államban keletkezett kamat ebben az Államban adómentes, amennyiben ezt a kamatot a másik Szerződő Állam Kormánya, politikai egysége vagy helyi hatósága vagy ezek ügynöksége kapja és használja, vagy a kamatot ennek a Kormánynak, egységének vagy helyi hatóságának segítségével kapják és használják.

9. Tekintet nélkül a jelen Egyezmény 7. Cikkének és a jelen cikk 2. bekezdésének rendelkezéseire, az a kamat, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, az elsőként említett Államban mentesül az adó alól, amennyiben azt olyan kölcsönre vagy bármely más hitelkövetelésre tekintettel fizettek, amelyet a másik Szerződő Állam nevében annak felhatalmazott szerve garantált vagy biztosított.

12. Cikk

Jogdíj

1. A jogdíj, amely az egyik Szerződő Államban keletkezik, és amelyet a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek, csak ebben a másik Államban adóztatható.

2. Mindazonáltal, az ilyen jogdíj abban a Szerződő Államban is adóztatható, ahol keletkezett, ennek az Államnak a jogszabályai szerint, de az így kivetett adó nem haladhatja meg az összes kifizetés bruttó összegének 5%-át.

3. E cikk alkalmazásában a „jogdíj” kifejezés minden olyan jellegű kifizetést jelent, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos alkotások szerzői jogának (beleértve a mozgókép- és egyéb filmeket, a rádiós vagy televíziós közvetítésre szolgáló, szalagra vagy egyéb médiára történő felvételt), szabadalmak, védjegyek, minták vagy modellek, tervek, titkos formulák vagy eljárások használata vagy használati joga ellenértékéért, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatok közléséért fizetnek.

4. A jelen cikk 1-2. bekezdésének rendelkezései nem alkalmazandók, ha a jogdíj egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű haszonhúzója üzleti tevékenységet folytat ott lévő telephelye révén abban a másik Szerződő Államban, amelyben a jogdíj keletkezik, vagy ott lévő állandó bázisa segítségével szabad foglalkozást űz, és a jog vagy vagyoni érték, amely után a jogdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ebben az esetben a 7. Cikk vagy a 14. Cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

5. Ha a jogdíjat fizető személy és a jogdíj haszonhúzója, vagy kettejük és egy harmadik személy közötti különleges kapcsolat miatt a jogdíj összege ahhoz a használathoz, joghoz vagy információhoz viszonyítva, amely után kifizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a jogdíjat fizető személy és a jogdíj haszonhúzója ilyen kapcsolatok hiányában megállapodtak volna, úgy e cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a

kifizetett többletösszeg mindkét Szerződő Állam jogszabályai szerint adóztatható, az Egyezmény egyéb rendelkezéseinek kellő figyelembevételével.

6. A jelen cikk 2. bekezdésének rendelkezései nem alkalmazhatók abban az esetben, ha a jogdíjfizetés alapját képező jogok létrehozásában vagy átruházásában az érintett személy egyedüli vagy egyik fő célja az volt, hogy ezzel a jelen cikk előnyeit kihasználja.

7. A jogdíj akkor tekintendő az egyik Államban keletkezőnek, ha a kifizető maga ez az Állam, annak politikai egysége vagy helyi hatósága, vagy egy ebben az Államban illetőséggel bíró személy. Ha azonban a jogdíjat fizető személynek, függetlenül attól, hogy belföldi illetőségű az egyik Szerződő Államban vagy nem, az egyik Szerződő Államban telephelye vagy állandó bázisa van, amellyel kapcsolatban a jogdíj fizetésére vonatkozó kötelezettség felmerült, és ezt a jogdíjat ez a telephely vagy állandó bázis viseli, úgy az ilyen jogdíj abban a Szerződő Államban keletkezőnek tekintendő, amelyben a telephely vagy állandó bázis van.

13. Cikk

Elidegenítésből származó nyereség

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek a jelen Egyezmény 6. Cikkében meghatározott és a másik Szerződő Államban fekvő ingatlan vagyonának, illetve társaságok vagy társulások részvényeinek vagy az érdekeltség egyéb formáinak elidegenítéséből származó nyeresége, amely társaságok eszközei túlnyomó részben ilyen vagyontárgyakból állnak, ebben a másik Államban adóztathatók.

2. Az olyan ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása másik Szerződő Államban lévő telephelyének üzleti vagyonát képezi, vagy amely egy olyan állandó bázishoz tartozik, amely az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek a másik Szerződő Államban kifejtett önálló tevékenysége végzését szolgálja, beleértve az ilyen telephely (akár a vállalkozással együttesen, akár attól függetlenül történő), vagy az ilyen állandó bázis elidegenítéséből származó nyereséget, ebben a másik Államban adóztatható.

3. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajók, légi járművek vagy közúti szállító járművek, vagy az ilyen hajók, légi járművek és közúti szállító járművek üzemeltetését szolgáló ingó vagyon elidegenítéséből származó nyeresége csak ebben a Szerződő Államban adóztatható.

4. A jelen cikk 1-3. bekezdésében nem említett vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az elidegenítő belföldi illetőségű.

14. Cikk

Önálló tevékenység

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy szabad foglalkozásból vagy egyéb önálló jellegű tevékenységből származó jövedelme csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a személynek tevékenysége kifejtéséhez a másik Szerződő Államban rendszeresen állandó bázis áll rendelkezésére. Amennyiben ilyen állandó bázissal rendelkezik, a jövedelem megadóztatható a másik Szerződő Államban, de csak annyiban, amennyiben ennek az állandó bázisnak tudható be.

2. A „szabad foglalkozás” kifejezés magában foglalja különösen az önállóan kifejtett tudományos, irodalmi, művészeti, nevelési vagy oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, jogászok, mérnökök, építészek, fogorvosok és könyvszakértők önálló tevékenységét.

15. Cikk

Nem önálló tevékenység

1. A 16., 18., 19. és 20. Cikk rendelkezéseinek fenntartásával a fizetés, a bér és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy nem önálló tevékenységért kap, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a tevékenységet a másik Szerződő Államban végzik. Amennyiben a tevékenységet ott végzik, úgy az ezért kapott térítés megadóztatható ebben a másik Államban.

2. A jelen cikk 1. bekezdésének rendelkezéseire való tekintet nélkül az a térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy a másik Szerződő Államban végzett nem önálló tevékenységre tekintettel kap, csak az elsőként említett Államban adózható, ha az alábbi feltételek mindegyike fennáll:

a) a kedvezményezett a másik Államban a vonatkozó bármely tizenkét hónapos időszakon belül nem tartózkodik egyfolytában vagy megszakításokkal összesen 183 napnál többet, és

b) a térítést olyan munkaadó fizeti, vagy olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem belföldi illetőségű a másik Államban, és

c) a térítést nem a munkaadónak a másik Államban lévő telephelye vagy állandó bázisa viseli.

3. Tekintet nélkül a jelen cikk előző rendelkezéseire, a nemzetközi forgalomban az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy által üzemeltetett hajó, légi jármű vagy közúti szállító jármű fedélzetén végzett nem önálló tevékenységért járó díjazás ebben az Államban adózható.

16. Cikk

Igazgatók tiszteletdíja

Az igazgatók tiszteletdíja és más hasonló kifizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy olyan minőségében élvez, mint a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű társaság igazgatótanácsának vagy más hasonló szervének tagja, ebben a másik Államban adózható.

17. Cikk

Művészek és sportolók

1. Tekintet nélkül a jelen Egyezmény 14-15. Cikkének rendelkezéseire, az a jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy előadóművészként mint színpadi, film-, rádiós vagy televíziós művész, vagy zeneművészként vagy sportolóként élvez a másik Szerződő Államban ilyen minőségében kifejtett személyes tevékenységéből, ebben a másik Államban adózható.

2. Amennyiben egy előadóművész vagy egy sportoló által ilyen minőségben kifejtett személyes tevékenységéből származó jövedelem nem az előadóművésznél vagy sportolónál magánál, hanem egy másik személynél jelentkezik, úgy ez a jövedelem a jelen Egyezmény 7., 14-15. Cikke rendelkezéseire való tekintet nélkül abban a Szerződő Államban adózható, amelyben az előadóművész vagy a sportoló a tevékenységét kifejti.

3. Tekintet nélkül az 1-2. bekezdések rendelkezéseire, az e cikkben említett jövedelem mentes az adó alól abban a Szerződő Államban, amelyben az előadóművész vagy a sportoló tevékenységét kifejti, feltéve, hogy ezt a tevékenységet jelentős mértékben ennek az Államnak vagy a másik Államnak a közpénzeiből támogatják, vagy a Szerződő Államok közötti kulturális megállapodás alapján fejtik ki.

18. Cikk

Nyugdíjak

1. A jelen Egyezmény 19. Cikke 2. bekezdésében foglalt rendelkezések fenntartásával, a nyugdíj és más hasonló díjazás, amelyet az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek fizetnek korábbi nem önálló munkára tekintettel, valamint az ilyen belföldi illetőségű személynek fizetett évjáradék csak ebben az Államban adózható.

2. Az „évjáradék” kifejezés egy életen keresztül, illetve megállapított vagy megállapítható időtartamra, rendszeresen, meghatározott időközönként fizetendő meghatározott összeget jelent, amelyet pénz vagy pénzzel bíró érték teljes és megfelelő ellenértékeként járó fizetési kötelezettség keretében fizetnek.

3. Tekintet nélkül a jelen cikk 1. bekezdésében foglaltakra, az a nyugdíj és más hasonló díjazás, valamint az évjáradék, amelyet a Szerződő Állam, annak politikai egysége vagy helyi hatósága által a társadalombiztosítási rendszer részeként az Állami Nyugdíjalapból fizetnek, csak ebben az Államban adózható.

19. Cikk

Közszolgálat

1. *a)* Az olyan, nem nyugdíj jellegű díjazás, amelyet az egyik Szerződő Állam vagy politikai egysége, vagy helyi hatósága fizet magánszemélynek az ezen Államnak, vagy egységének, vagy helyi hatóságának teljesített szolgálatért, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Tekintet nélkül a jelen bekezdés *a)* alpontjára, ez a díjazás csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a szolgálatot ebben az Államban teljesítették, és a magánszemély ebben az Államban olyan belföldi illetőségű személy, aki

(i) ennek az Államnak az állampolgára, vagy

(ii) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából vált ebben az Államban belföldi illetőségű személlyé.

2. *a)* Minden olyan nyugdíj, amely az egyik Szerződő Állam, annak politikai egysége vagy helyi hatósága által vagy az általuk létesített alapokból kerül kifizetésre egy magánszemély részére az ezen Államnak, egységének vagy hatóságának teljesített szolgálatért, csak ebben az Államban adóztatható.

b) Tekintet nélkül a jelen bekezdés *a)* pontjára, ez a nyugdíj azonban csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a magánszemély ebben a másik Államban belföldi illetőségű, és ennek a másik Államnak az állampolgára.

3. A jelen Egyezmény 15., 16. és 18. Cikk rendelkezései alkalmazandók az olyan díjazásokra és nyugdíjakra, amelyeket az egyik Szerződő Állam vagy politikai egysége vagy helyi hatósága által folytatott üzleti tevékenységgel kapcsolatosan teljesített szolgálatért fizetnek ki.

20. Cikk

Tanulók, tanárok és kutatók

1. Azok a kifizetések, amelyeket olyan tanuló, ipari és kereskedelmi tanuló kap ellátására, tanulmányaira vagy képzésére, aki belföldi illetőségű, vagy az egyik Szerződő Államba való érkezését közvetlenül megelőzően belföldi illetőségű volt a másik Szerződő Államban, és aki az elsőként említett Államban kizárólag tanulmányi vagy képzési célból tartózkodik, nem adóztatható ebben az elsőként említett Államban, feltéve, hogy az ilyen kifizetések ezen az Államon kívül levő forrásokból származnak.

2. Az a jövedelem, amelyet a jelen cikk 1. bekezdésében említett tanulók kapnak tanulmányaik vagy képzésük folytatása során az azzal összefüggésben az egyik Szerződő Államban kifejtett tevékenységükért, ahol kizárólag tanulmányi vagy képzési célból tartózkodnak, nem adóztatható ebben az Államban.

3. Az a térítés, amelyet egy olyan magánszemély kap oktatásért vagy tudományos kutatásért, aki belföldi illetőségű, vagy az egyik Szerződő Államba való érkezését közvetlenül megelőzően belföldi illetőségű volt a másik Szerződő Államban, és aki az első Államban tudományos kutatás vagy egyetemen, vagy egyéb elismert felsőfokú oktatási intézményben való oktatás céljából tartózkodik, adómentességet élvez az első Államban az először említett Államba történő megérkezésétől számított két évet meg nem haladó időszakra.

4. Jelen cikk 3. bekezdésének rendelkezései csak arra a kutatásból származó jövedelemre terjednek ki, amely kutatást a magánszemély közérdek célját szolgálóan végez, és nem elsősorban meghatározott személy vagy személyek magánérdekeiben.

21. Cikk

Egyéb jövedelem

1. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy jövedelmének az Egyezmény előző cikkeiben nem tárgyalt részei, bárhol keletkeznek is, csak ebben az Államban adóztathatók.

2. A jelen cikk 1. bekezdésének rendelkezései nem alkalmazandók a jelen Egyezmény 6. Cikk 2. bekezdésében meghatározott ingatlan vagyonból származó jövedelmen kívüli jövedelmekre, ha az ilyen jövedelmeknek az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű kedvezményezettje a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephely útján üzleti tevékenységet fejt ki, vagy önálló tevékenységet folytat egy ott lévő állandó bázis segítségével, és a jog vagy a vagyon, amelyre tekintettel a jövedelmet fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez vagy állandó bázishoz kapcsolódik. Ilyen esetben a jelen Egyezmény 7. Cikk vagy 14. Cikk rendelkezéseit kell, az esettől függően, alkalmazni.

22. Cikk

Vagyon

1. A jelen Egyezmény 6. Cikkében említett olyan ingatlan vagyon, amely az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy tulajdonát képezi és a másik Szerződő Államban fekszik, megadóztatható ebben a másik Államban.

2. Az ingó vagyon, amely egy olyan telephely üzleti vagyonának részét képezi, amellyel az egyik Szerződő Állam vállalkozása a másik Szerződő Államban rendelkezik, vagy az olyan ingó vagyon, amely az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek a másik Szerződő Államban lévő, önálló tevékenység végzésére szolgáló állandó bázisához tartozik, megadóztatható ebben a másik Államban.

3. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által a nemzetközi forgalomban üzemeltetett hajókból, légi járművekből és közúti szállító járművekből álló vagyon, és az ilyen hajók, légi járművek és közúti szállító járművek üzemeltetésére szolgáló ingó vagyon csak ebben a Szerződő Államban adóztatható.

4. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy minden más vagyonrésze csak ebben az Államban adóztatható.

23. Cikk

A kettős adóztatás elkerülése

1. Ukrajnában a kettős adóztatást a következők szerint kell elkerülni:

- az Ukrajnán kívüli területeken fizetendő adónak az ukrán adóval szembeni beszámításának megengedéséről szóló ukrán jogszabályok rendelkezéseinek fenntartásával (ami nem érinti ezek általános elvét), a Magyarországon belüli forrásokból vagy adózandó vagyonból származó nyereség vagy jövedelem utáni, a magyarországi jogszabályok értelmében és az Egyezménnyel összhangban akár közvetlenül, akár levonással fizetendő magyar adó beszámítható minden olyan ukrán adóba, melyet ugyanarra a nyereségre, jövedelemre vagy vagyonra vonatkozóan számítanak ki, mint amelyre vonatkozóan az ukrán adót kiszámítják.

2. Magyarország esetében a kettős adóztatást a következők szerint kell elkerülni:

a) amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelmet élvez, vagy olyan vagyona van, amely ezen Egyezménnyel összhangban Ukrajnában megadóztatható, Magyarország a jelen bekezdés b) alpontjában foglalt rendelkezések fenntartásával mentesíti az ilyen jövedelmet vagy vagyont az adó alól;

b) amennyiben a Magyarországon belföldi illetőségű személy olyan jövedelemtételleket élvez, amelyek a jelen Egyezmény 10-12. Cikke rendelkezéseivel összhangban Ukrajnában megadóztathatók, Magyarország lehetővé teszi az ilyen belföldi illetőségű személy jövedelmét terhelő adóból azon összeg levonását, amely megegyezik az Ukrajnában megfizetett adóval.

3. Az egyik Szerződő Államban megengedett ilyen levonás azonban semmilyen esetben sem haladhatja meg a levonás előtt számított jövedelem- vagy vagyonadónak azt a részét, amely, az esettől függően, a másik Szerződő Államban adóztatható jövedelemre vagy vagyonra esik.

4. Amennyiben ezen Egyezmény bármely rendelkezése szerint valamely, az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy által élvezett jövedelem vagy a tulajdonát képező vagyon mentesül az adó alól ebben az Államban, ez az Állam mindazonáltal az ilyen belföldi illetőségű személy többi jövedelme vagy vagyona utáni adó kiszámításánál figyelembe veheti a mentesített jövedelmet vagy vagyont.

5. E Cikk 1. bekezdésének alkalmazásában az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű személy tulajdonában lévő olyan nyereség vagy jövedelem, amely az Egyezménnyel összhangban a másik Szerződő Államban megadóztatható, ebben a másik Szerződő Államban lévő forrásból származónak tekintendő.

24. Cikk

Egyenlő elbánás

1. Az egyik Szerződő Állam állampolgárai nem vehetők a másik Szerződő Államban olyan adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy megterhelőbb mint az az adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség, amelynek a másik Állam állampolgárai azonos körülmények között alá vannak, vagy alá lehetnek vetve. Ez a

rendelkezés, a jelen Egyezmény 1. Cikke rendelkezéseire való tekintet nélkül, azokra a személyekre is alkalmazandó, akik nem belföldi illetőségűek az egyik vagy mindkét Szerződő Államban.

2. Az egyik Szerződő Államban belföldi illetőségű hontalan személyek nem vethetők a Szerződő Államok egyikében sem olyan adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy megterhelőbb, mint az az adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség, amelynek az érintett Állam állampolgárai azonos körülmények között alá vannak, vagy alá lehetnek vetve.

3. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelye nem adóztatható kedvezőtlenebbül ebben a másik Államban mint e másik Szerződő Állam azonos tevékenységet folytató vállalkozásai.

4. Az egyik Szerződő Állam vállalkozása által a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személynek kifizetett kamat, jogdíj és más költség az ilyen vállalkozás adóztatható nyereségének megállapítására ugyanolyan feltételek mellett levonható, mintha azokat az először említett Államban belföldi illetőségű személy részére fizették volna, kivéve, ha a jelen Egyezmény 9. Cikk 1. bekezdésében, a 11. Cikk 6. bekezdésében vagy a 12. Cikk 5. bekezdésében szereplő rendelkezések alkalmazandók. Hasonlóképpen az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személlyel szemben fennálló tartozásai ugyanolyan feltételek mellett levonhatók a vállalkozás adóköteles vagyonának megállapítására, mintha ezek a tartozások az elsőként említett Államban belföldi illetőségű személlyel szemben álltak volna fenn.

5. Az egyik Szerződő Állam olyan vállalkozásai, amelyeknek tőkéje egészben vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, nem vethetők az elsőként említett Szerződő Államban olyan adóztatás vagy azzal összefüggő kötelezettség alá, amely más vagy megterhelőbb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettségek, amelyeknek az elsőként említett Állam más hasonló vállalkozásai alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

6. Az e cikkben foglaltak semmilyen módon sem értelmezhetők úgy, mintha bármelyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy a másik Szerződő Államban belföldi illetőségű személyek számára polgári jogállásuk vagy családi kötelezettségeik alapján bármilyen olyan személyi kedvezményt, mentességet vagy levonást biztosítson az adóztatás területén, mint amilyeneket a saját területén belföldi illetőségű személyek számára biztosít.

25. Cikk

Egyeztető eljárás

1. Ha egy személy véleménye szerint az egyik vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései rá nézve olyan adóztatást eredményeznek, vagy fognak eredményezni, amely nem felel meg az Egyezmény rendelkezéseinek, úgy, ezeknek az Államoknak a belső jogszabályai által biztosított jogorvoslati lehetőségektől függetlenül ügyét előterjesztheti annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelyben belföldi illetőségű, vagy ha ügye a jelen Egyezmény 24. Cikk 1. bekezdése alá tartozik, annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelynek állampolgára. Az ügyet az Egyezmény rendelkezéseivel összhangban nem lévő adóztatást eredményező intézkedésről szóló első értesítéstől számított 3 éven belül kell előterjeszteni.

2. Az illetékes hatóság, amennyiben a kifogást megalapozottnak találja, és önmaga nem képes kielégítő megoldást találni, törekedni fog arra, hogy az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes hatóságával együtt kölcsönös egyetértéssel rendezze úgy, hogy elkerüljék az olyan adóztatást, amely nem áll összhangban az Egyezménnyel. Az így létrejött megállapodást a Szerződő Államok belső jogszabályaiban előírt határidőktől függetlenül végre kell hajtani.

3. A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy az Egyezmény értelmezésével vagy alkalmazásával kapcsolatos nehézségeket és kétségeket kölcsönös egyetértéssel oldják fel. Közös tanácskozásokat tarthatnak, továbbá annak érdekében, hogy olyan esetekben is elkerüljék a kettős adóztatást, amelyekről az Egyezmény nem rendelkezik.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai az előző bekezdések értelmében létrehozandó megállapodás elérése céljából közvetlenül érintkezhetnek egymással.

26. Cikk

Információcsere

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai megadják egymás számára azt a tájékoztatást, amely az Egyezmény rendelkezéseinek vagy a Szerződő Államokban az Egyezmény hatálya alá tartozó adókra vonatkozó belső jogszabályi

rendeletek végrehajtásához szükséges, amennyiben az ezek szerinti adóztatás nem ellentétes az Egyezményvel, és az adóztatás kijátszásának megakadályozását szolgálja. A Szerződő Állam a kapott tájékoztatást ugyanúgy titokként kezeli, mint ennek az Államnak a belső jogszabályai szerint megszerzett információt, és csak olyan személyek vagy hatóságok (beleértve a bíróságokat és a közigazgatási szerveket) előtt fedi fel, amelyek az Egyezmény hatálya alá tartozó adók kivetésével vagy beszedésével, azok érvényesítésével és a velük kapcsolatos peres eljárással vagy a jogorvoslat elbírálásával foglalkoznak. Ezek a személyek vagy hatóságok a tájékoztatást csak ilyen célokra használhatják fel. A tájékoztatást nyilvános bírósági tárgyalásokon vagy bírósági határozatokban nyilvánosságra hozhatják. Az illetékes hatóságok fejlesztik azokat a vonatkozó feltételeket, módszereket és eljárásokat, amelyek segítségével az ilyen információcsere megtörténhet.

2. A jelen cikk 1. bekezdése rendelkezései semmilyen esetben sem értelmezhetők oly módon, mintha valamelyik Szerződő Államot köteleznék

a) az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályaitól vagy államigazgatási gyakorlatától eltérő államigazgatási intézkedések hozatalára;

b) olyan információ átadására, amely az egyik vagy a másik Szerződő Állam jogszabályai szerint vagy a közigazgatás szokásos rendjében nem szerezhető be;

c) olyan információ átadására, amely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot, szakmai eljárást vagy olyan információt fedne fel, amely a közrendbe (ordre public) ütközne.

27. Cikk

Diplomáciai képviselők és konzuli tisztségviselők

Az Egyezmény semmilyen módon nem érinti a diplomáciai képviselőket és a konzuli tisztségviselőket a nemzetközi jog általános szabályai vagy külön megállapodások rendelkezései alapján megillető adózási kiváltságokat.

Az alábbi, az MLI 7. cikk 1. bekezdése alkalmazandó és felülírja az Egyezmény rendelkezéseit:

AZ MLI 7. CIKKE – A NEMZETKÖZI SZERZŐDÉSSEL VALÓ VISSZAÉLÉSEK MEGAKADÁLYOZÁSA (fő célt tesz rendelkezések)

Tekintet nélkül a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény bármely más cikkének rendelkezéseire, a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezményekben meghatározott kedvezmény nem biztosítható olyan jövedelem-, illetve vagyonelemek esetében, amelyekről - az eset összes tényének és körülményének figyelembe vételével - megalapozottan megállapítható, hogy az adott kedvezményben való részesülés volt az egyik fő célja valamely olyan megállapodásnak vagy ügyletnek, amely közvetlenül vagy közvetve e kedvezmény megadásához vezetett, kivéve, ha bizonyítják, hogy az adott kedvezmény megadása e körülmények között megfelelt a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény vonatkozó rendelkezései rendeltetésének és céljának.

Az alábbi, az MLI 7. cikk 4. bekezdése alkalmazandó az MLI 7. cikk 1. bekezdésére:

Amennyiben a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény által biztosított valamely kedvezményt egy személynek megtagadják a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény (jelen Egyezmény általi esetleges módosítás eredményeként) olyan rendelkezései, amelyek teljesen vagy részben kizárják a jelen Egyezmény hatálya alá tartozó adóegyezmény alapján egyébként járó kedvezményeket, amennyiben az adott kedvezményben való részesülés volt a fő vagy az egyik fő célja valamely megállapodásnak vagy ügyletnek, illetőleg az ezen megállapodással vagy ügylettel kapcsolatos bármely személynek, a szerződő joghatóság illetékes hatósága, amely egyébként e kedvezményt megadta volna, mindazonáltal akként köteles e személyt kezelni, mintha jogosult lenne e kedvezményre vagy másik kedvezményre valamely konkrét jövedelem- vagy vagyonelem vonatkozásában, amennyiben az ilyen illetékes hatóság - az adott személy kérelmére és az eset összes releváns tényének és körülményének figyelembevételére alapján - azt állapítja meg, hogy e személynek megadták volna ezeket a kedvezményeket az ügylet vagy megállapodás hiányában. A szerződő joghatóság illetékes hatósága, amelyhez a másik szerződő joghatóságban belföldi illetőséggel bíró személy kérelemmel fordul, egyeztet e másik szerződő joghatóság illetékes hatóságával, mielőtt a kérelmet elutasítja.

28. Cikk

Hatálybalépés

A Szerződő Felek értesítik diplomáciai úton egymást arról, hogy az Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges alkotmányos követelményeknek eleget tettek. Az Egyezmény a későbbi értesítés időpontjában lép hatályba, és rendelkezései alkalmazandók:

a) Ukrajnában:

(i) az osztalék-, kamat- és jogdíjadó tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének napján vagy az azt követő hatvanadik nap után teljesített kifizetésekre,

(ii) a társasági nyereségadó tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő naptári év januárjának első napján, vagy azután kezdődő bármely adózási évre vonatkozóan,

(iii) a személyi jövedelemadó tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének napján vagy az azt követő hatvanadik nap után teljesített kifizetésekre;

b) Magyarországon:

(i) a forrásnál levont adók tekintetében az Egyezmény hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-jén, vagy az után megszerzett összegekre,

(ii) az egyéb jövedelemadók és vagyonadók tekintetében az olyan adókra, amelyek az Egyezmény hatálybalépésének évét követő első naptári év január 1-jén, vagy azután kezdődő bármely adózási évre vethetők ki.

29. Cikk

Felmondás

Az Egyezmény mindaddig hatályban marad, ameddig az egyik Szerződő Állam fel nem mondja diplomáciai úton úgy, hogy az Egyezmény hatálybalépésének időpontjától számított öt év elteltével a felmondásról értesítést ad bármelyik naptári év végét legalább hat hónappal megelőzően.

Ebben az esetben az Egyezmény hatályát veszti:

a) Ukrajnában:

(i) az osztalék-, kamat- és jogdíjadó tekintetében az értesítés átadásának napján vagy az azt követő hatvanadik nap után teljesített kifizetésekre,

(ii) a társasági nyereségadó tekintetében az értesítés átadásának évét követő naptári év januárjának első napján vagy azután kezdődő bármely adózási évre vonatkozóan.

(iii) a személyi jövedelemadó tekintetében az értesítés átadásának napján, vagy az azt követő hatvanadik nap után teljesített kifizetésekre;

b) Magyarországon:

(i) a forrásnál levont adók tekintetében az értesítés átadásának évét követő első naptári év január 1-jén vagy azt követően keletkezett jövedelmekre,

(ii) az egyéb jövedelemadók tekintetében az értesítés átadásának évét követő első naptári év január 1-jén vagy azután kezdődő bármely adóévre kivethető adókra vonatkozóan.

Ennek hitelül az arra kellő felhatalmazással rendelkező alulírottak az Egyezményt aláírták.

Készült két eredeti példányban, Kijevben, 1995. május hó 19. napján, magyar, ukrán és angol nyelven, mindhárom szöveg egyaránt hiteles. Értelmezésbeli eltérés esetén az angol nyelvű szöveg az irányadó.